

F. t. 1. om børne- og ungdomsforsorg.

om, at barnet skal anbringes uden for hjemmet i et ved beslutningen fastsat tidsrum, dog højst 6 måneder regnet fra datoen for anbringelsen.

§ 61. Udvalgets beslutninger i henhold til § 60 kan af indehaveren (hver af indehaverne) af forældremyndigheden over vedkommende barn indankes for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg inden 14 dage efter, at forkyndelse af udvalgets beslutning er sket, forsøgt eller frafaldet. Samme adgang til anke har den, der faktisk udøver forældremyndigheden over barnet. Landsnævnets afgørelse kan indbringes for retten, jfr. § 86.

§ 62. Når et barn er inddraget under børneværnsudvalgets forsorg i medfør af §§ 59 eller 60, udøves forældremyndigheden af børneværnsudvalget, så længe barnet har ophold uden for sit naturlige hjem, jfr. dog stk. 3.

Stk. 2. Børneværnsudvalget kan bemyndige en person, institution eller anerkendt forening for børneforsorg til på udvalgets vegne at udøve forældremyndigheden. Er et barn anbragt i et opdragelseshjem eller i en institution for særforborg, udøves forældremyndigheden på udvalgets vegne af hjemmets eller institutionens forstander, så længe barnet er i hjemmet eller institutionen eller står under tilsyn derfra.

Stk. 3. Unge over 18 år, der er inddraget under forsorg i medfør af § 60, er undergivet børneværnsudvalgets forældremyndighed, så længe for sorgen varer.

Stk. 4. Såfremt et barn under 18 år, der agtes inddraget under børneforsorg i medfør af §§ 59 eller 60, eller som allerede er inddraget under forsorg i medfør af en af disse bestemmelser, ikke har nogen væрге, foranlediger børneværnsudvalget, at der beskikkes en væрге for den pågældende, jfr. § 10 i lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål.

Anbringelsessteder m. v.

§ 63. Når børneværnsudvalget i medfør af §§ 59 eller 60 har overtaget for sorgen for et barn, påhviler det udvalget straks at tage beslutning om barnets fremtidige anbringelse. Beslutningen skal angive, om barnet skal anbringes i pleje, lære eller til anden uddannelse, i tjeneste, til opdragelse

i et af de i § 92 nævnte opdragelseshjem eller undergives særforborg, alt under iagttagelse af reglerne i §§ 64-67.

Stk. 2. Det påhviler børneværnsudvalget under barnets anbringelse uden for hjemmet, medmindre hensynet til barnets velfærd i det enkelte tilfælde taler derimod, at holde forbindelsen med hjemmet ved lige og søge at skabe mulighed for barnets tilbagevenden til hjemmet, så snart hensynet til barnets tarv taler derfor.

§ 64. Må det antages, at et barn, der i medfør af §§ 59 eller 60 skal undergives udvalgets forsorg, er åndssvagt eller særligt svagtbegavet, sindssygt, epileptisk, døvt eller tunghør, taledidende, blindt eller svagsynet eller vanfør, skal udvalget efter nærmere iagttagelse og lægeundersøgelse — om fornødent efter en specialists bedømmelse — søge oplyst, om særlig forsorg i den anledning bør finde sted. Finder udvalget herefter, at særlig forsorg er nødvendig, skal udvalget sørge for, at barnet anbringes i en egnet institution for særforborg eller under dennes tilsyn, alt i overensstemmelse med reglerne i forsorgslovens kap. X.

Stk. 2. Når hensynet til barnets velfærd kræver det, kan udvalget foreløbig anbringe et sådant barn i pleje, i et af de i § 67, stk. 2, nævnte opdragelseshjem eller i en lignende institution, indtil særforborg kan etableres.

Stk. 3. Såfremt det af hensyn til barnets videre anbringelse og opdragelse skønnes påkrævet at anbringe det til observation eller behandling på en psykiatrisk sygehusafdeling eller et sindssygehospital, kan udvalget med tilslutning af sygehusets (hospitalets) overlæge foretage sådan anbringelse, selv om de almindelige betingelser for anbringelse i henhold til lovgivningen om sindssyge personers sygehusophold ikke er opfyldt. Udvalget kan bestemme, at opholdet på sygehus skal vedvare, så længe sygehusets (hospitalets) overlæge finder forlænget ophold påkrævet. Et udvalgs beslutning om anbringelse eller tilbageholdelse af barnet på en psykiatrisk sygehusafdeling eller et sindssygehospital kan af de i § 61 nævnte personer eller den unge selv, hvis han er fyldt 18 år, indankes for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg. Landsnævnets afgørelse kan indbringes for retten, jfr. § 86.